

Classe; jeg skal oplyse det med et Exempel. Dersom der er blevet ansat en Toldembedsmand i anden Classe i et af de mindre vel aflagte Embeder, til Exempel i et paa 1200 Rbd., og han saa viser sig at være en dygtig Mand, saa maa man jo forudsætte, at Finantsministeren efterhaanden vil lade ham stige op til den høieste Gage, til 2200 Rbd., ja man tør vel endog forudsætte, at de Embedsmænd, som komme til at staae paa de høieste Gager i anden Classe, netop ville være de dygtigste af Toldforvalterne, men det at indføre et Alderstillæg af 500 Rbd. til deældste i anden Classe, det forekommer mig at være det samme, som at ville normere en Gage af 2700 Rbd. for de mere omfangsrige Toldembeder, til Exempel for Toldembederne i Helsingør, Aarhus o. s. v. Dersom det vil blive Resultatet, saa troer jeg, at Hensigten med dette Alderstillæg egentlig er forseilet; thi saa kunde man meget rigtigere opføre disse Embeder med den høieste Gage; man vidste da, hvortil man gav Pengene. Nu har jeg vel hørt anføre, om ikke offentligt, saa dog ved privat Samtale, at disse Alderstillæg netop skulde gives for at bøde paa den uheldige og mislige Omstændighed, at en Toldembedsmand bliver staaende længe paa den laveste Gage; men anvender man det paa anden Classe, saa troer jeg, at denne Betragtning ikke har meget at sige; thi, naar en Toldembedsmand har faaet en Gage paa 1200 Rbd., og han bliver staaende derpaa i en lang Række af Aar, saa troer jeg, at det i Almindelighed maa siges at have den Grund, at han ikke fortjener at faae et Embede, der er bedre aflagt; men dersom det er saa, saa mener jeg, at der ikke paahviler Staten nogen Forpligtelse til at gagere ham høiere, da man saa ved et Uheld har faaet ham ind i Statens Tjeneste, thi saa burde han vel egentligt være holdt ude derfra.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand, som har udtalt sig mod Alderstillæg, ikke ret har opfattet den Betydning, hvori det var Regeringens Mening at fremstille Ideen med disse. Det er nemlig paa ingen Maade Regeringens Hensigt, at disse Alderstillæg skulle være, som

den ærede Forslagsstiller udtrykte sig, et Slags personlige Tillæg, eller at de skulle betragtes som Noget, man til Overflod begjærede af Legislationen til Uddeling imellem Toldembedsmændene, men det forholder sig saaledes, som den ærede Rigsdagsmand, rigtignok i Form af et Spørgsmaal, fremsat til mig, udtalte, nemlig at de ere et Supplement til de Gager, som ere foreslaaede i den foregaaende Paragraph. Ideen med disse Alderstillæg er den, at man ved Siden af at skaffe den høiere Dygtighed og Nytte sin Berettigelse ved at fastsætte forskjellige Gager for de forskjellige Arter af Embeder i Forhold til disses Forretninger, Ansvar og Omfang, ogsaa vil skaffe Tjenestetiden sin Berettigelse til at komme i Betragtning. Det har ved flere Leiligheder, og navnlig f. Ex. iffor med Hensyn til Montens Embedsmænd, fundet Billigelse, saavel i Thinget selv som i Finantsudvalget, at man paa den Maade ogsaa gav Alderen sin Ret; nu er det naturligviis et Spørgsmaal, i hvilken Grad disse 2 Momenter bør afveies mod hinanden, og hvorvidt man i det foreliggende Udkast har truffet det Rette. I § 2, som med Hensyn til den nærmere Fordeling støtter sig til § 4, er der foreslaaet det Alleenødvendigste, hvormed man antog, at enhver Embedsmand, som vilde paatage sig et af de paagjældende Embeder, burde begynde; i § 3 er der foreslaaet en høiere Lon i Form af et Alderstillæg, som han først kunde naae, naar han opnaaede en relativ Anciennitet i vedkommende Tjenesteclasse selv. Det gaaer saaledes ikke an, idetmindste ikke forsaavidt man vil støtte sig til Regeringens Anskuelse, at sige: der er foreslaaet en § 2 som oet Nødvendige, og § 3 indeholder det Overflodige; der kan jo vel være dem, der mene, at det er overflødigt at give et samlet Lønningebeløb af den Størrelse, som af Regeringen er begjæret, — i den Henseende sees jo Anskuelserne at være meget forskellige, — men fra Regeringens Standpunkt kan det ikke opfattes saaledes. Hvis Regeringen ikke havde troet det muligt at sætte igjennem, at den længere Tjenestetid paa den Maade, som er foreslaaet i § 3, fik sin Ret, saa vilde man naturligviis i § 2 have foreslaaet noget høiere Gager, navnlig for de lavere Embedsmænd. Jeg maa overhovedet